

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 622/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 8 lipca 2021 roku w sprawie sygn. akt VII K 114/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	Zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych co do tego, że oskarżony włamał się do piwnicy i zabrał z niej rzeczy oraz że działał z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim, a jego wina została udowodniona i powiązane ściśle z tymi zarzutami zarzuty obraży prawa procesowego,	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

	<p>tj. art. 7 kpk, art. 5 § 2 kpk poprzez wadliwą ocenę zeznań świadka M. P. i pokrzywdzonego oraz pominięcie faktu zniknięcia kłódki zabezpieczającej piwnicę. Ponadto w uzasadnieniu obrońca podnosi zarzut braku rozważenia przypisania oskarżonemu czynu w formie usiłowania.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Sąd dokonał prawidłowej oceny materiału dowodowego i na tej podstawie poczynił właściwe ustalenia faktyczne. Sąd odwoławczy w pełni ocenę tę i wynikające z niej ustalenia aprobuje, więc nie będzie tych argumentów powielał, dość wskazać, że zostały one we wzorowy sposób przedstawione w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, które jest (powinno być) stronom znane.</p>			

Co do zeznań M. P. i pokrzywdzonego, to przecież nie twierdzili oni, że widzieli na własne oczy przełamywanie przez oskarżonego zabezpieczenia wejścia do piwnicy, ale M. P. widziała bezpośrednio, jak oskarżony przenosi zabrane z niej rzeczy do miejsca ich ukrycia na strychu. W połączeniu ze zmiennymi wypowiedziami oskarżonego na temat pochodzenia tych przedmiotów sformułowanymi wobec policjantów oraz z jego reakcją na zwrócenie mu uwagi przez M. P. (jest to szczegółowo omówione w zaaprobowanym przez Sąd odwoławczy uzasadnieniu zaskarżonego wyroku więc nie będzie tu powielane) prowadzi to do logicznego wniosku, że to oskarżony włamał się do piwnicy pokrzywdzonego usuwając zabezpieczającą drzwi wejściowe kłódkę i dokonał zaboru znajdujących się we wnętrzu pomieszczenia przedmiotów.

Argument, że M. P. zeznawała na niekorzyść oskarżonego, bo ten był w konflikcie z pokrzywdzonym, z którym wówczas jeszcze świadek mieszkała, nie jest zasadny, albowiem już wtedy między M. P. a pokrzywdzonym rysował się ostry spór (obecnie toczy się postępowanie związane ze sprawowaniem pieczy nad ich dzieckiem). Poza tym również istnienie rzekomego sporu między oskarżonym a pokrzywdzonym jest wyolbrzymione, pokrzywdzony napomknął jedynie, że kiedyś oskarżony uszkodził mu samochód, ale sprawa ta dawno została rozwiązana. Zresztą, gdyby pokrzywdzony i w/w świadek kierowali się chęcią obciążenia oskarżonego z jakiejś zemsty, to nie zeznawaliby o tym, że pokrzywdzony wcale zdarzenia nie widział, a świadek nie widział bezpośrednio momentu włamywania się do piwnicy. Tymczasem ich zeznania są szczerze, obiektywne

i wyważone. Słusznie więc dano im wiarę.

Oskarżony popełnił przypisany mu czyn w formie dokonania, a nie usiłowania (jak sugeruje obrońca w uzasadnieniu apelacji), albowiem przywłaszczył sobie zabrane z piwnicy przedmioty i przeniósł je do zaplanowanego miejsca ich ukrycia na strychu (do którego to pomieszczenia miał własny klucz). To, że pokrzywdzony dzięki interwencji policji odzyskał te przedmioty w krótkim czasie po dokonaniu ich zaboru oraz, że znajdowały się w tym samym budynku nie oznacza, że czyn nie wszedł w fazę dokonania. Oskarżony chowając te przedmioty w zaplanowany sposób i w miejscu, do którego miał dostęp zawładnął nimi i dokonał przypisanego mu przestępstwa.

Zarzut naruszenia zasady in dubio pro reo jest chybiony. O naruszeniu art. 5 § 2 kpk możemy mówić tylko wtedy, gdy pomimo podjętych starań nie

zgromadzono w postępowaniu dowodów, które pozwoliłyby na usunięcie istniejących w sprawie wątpliwości. Zatem zastosowanie tego uregulowania ma miejsce, gdy mimo przeprowadzenia wszystkich możliwych dowodów oraz dokonania ich oceny spełniającej wymogi określone w art. 7 kpk pojawia się wątpliwości, których nie da się wyeliminować (wyr. SN z 1.2.2012 r., II KK 141.11, Legalis Nr 480432). W przedmiotowej sprawie nie miała miejsca sytuacja, w której Sąd powziąłby jakiegokolwiek wątpliwości co do okoliczności zarzucanego oskarżonemu czynu i jego sprawstwa. Nie zachodziły więc niedające się usunąć wątpliwości - to apelant usiłuje podważyć prawidłowe ustalenia faktyczne Sądu i doszukuje się wątpliwości tam, gdzie ich nie ma. To, że skarżący nie zgadza się z oceną dowodów zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonego

wyroku nie jest
równoznaczne z
występowaniem w
sprawie
nieusuniętych
wątpliwości.

Tymczasem ocena
ta prowadzi do
jedynego logicznego
wniosku, że to
oskarżony włamał
się do piwnicy
usuwając uprzednio
zabezpieczającą
wejście kłódkę, a
następnie
pozbywając się jej
z miejsca włamania
(miał na to
dostatecznie dużo
czasu i sposobność).
Nie może być mowy
o sytuacji, w której
ktoś inny włamał się
do piwnicy kradnąc
część rzeczy, a
oskarżony zabrał
resztę z już
otwartego
pomieszczenia,
albowiem wszystkie
skradzione
przedmioty
znaleziono w
miejscu ich ukrycia
przez oskarżonego.
Co do
zabezpieczenia
wejścia do piwnicy
zamkniętą kłódką,
to wynika to
z wiarygodnych
zeznań
pokrzywdzonego i
M. P. oraz z zasad
doświadczenia
życiowego
(mieszkając w
bloku czy kamienicy
nie pozostawia się

<p>otwartej piwnicy, a już na pewno nie robi się tak, jeżeli przechowuje się w niej wartościowe i łatwe do wyniesienia rzeczy, jak było w tym przypadku). Zatem fakt, że nie odnaleziono zniszczonej przez oskarżonego kłódki nie powoduje pojawienia się nieusuwalnych wątpliwości, bo zostały one usunięte w drodze korzystającej z ochrony art. 7 kpk oceny dowodów.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O zmianę wyroku i uniewinnienie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wyrok jest słuszny, a zarzuty apelacji bezzasadne.</p>			
<p>3.2.</p>	<p>Zarzut obrazu prawa procesowego tj. art. 627 kpk poprzez obciążenie oskarżonego kosztami procesu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Oskarżony co prawda nie wykazuje majątku, ale jest młodym, zdrowym mężczyzną mającym wystarczające możliwości zarobkowe, aby choć w części ponieść koszty procesu. Sąd Rejonowy przecieź zwolnił go od opłaty, a zasądził od niego jedynie wydatki postępowania w kwocie 1487,28 zł, oskarżony przy swoim potencjale zarobkowym jest w stanie takie koszty ponieść.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zwolnienie oskarżonego od kosztów procesu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>W zakresie wydatków za postępowanie przygotowawcze i pierwszoinstancyjne</p>		

<p>wniosek jest bezzasadny, co zostało powyżej wyjaśnione. Od opłaty za pierwszą instancję oskarżony został już zwolniony przez Sąd Rejonowy. Co do kosztów za drugą instancję zostanie to omówione w dalszej części uzasadnienia.</p>			
<p>3.3.</p>	<p>Zarzut rażącej niewspółmierności (surowości) kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Oskarżony mimo młodego wieku był już wielokrotnie karany za czyny podobne, odpowiadał w warunkach recydywy wielokrotnej z art. 64 § 2 kk, dlatego wymierzona mu kara jest sprawiedliwa.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>O złagodzenie kary.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Było to już omówione.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok i zawarte w nim rozstrzygnięcia.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		

Wyrok jest słuszny i sprawiedliwy, a apelacja bezzasadna.			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2	Zasądzono wynagrodzenie dla		

	obrońcy z urzędu według stawek minimalnych.	
3	Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od wydatków za postępowanie odwoławcze i od opłaty za drugą instancję, albowiem biorąc pod uwagę koszty procesu, którymi już został obciążony w wyroku Sądu pierwszej instancji dalsze obciążanie go tymi wydatkami mogłoby spowodować niemożność zaspokojenia przez niego podstawowych potrzeb życiowych.	
7. PODPIS		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok skazujący	

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		

#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana